

27 de setembre de 2012

Translate [<http://translateth.is/>]

Campo Vidal reclama més reconeixement públic per a Adolfo Suárez

■ El periodista presenta a la UdL el seu llibre sobre "el pilot de la transició"

[javascript:void(0);]

Sorprès perquè el nom de qui fou president del govern d'Espanya entre 1976 i 1981 no doni encara nom a un carrer o un aeroport, el periodista Manuel Campo Vidal, va reclamar ahir a la Universitat de Lleida un major reconeixement públic per Adolfo Suárez. Ho va fer en la presentació del llibre que el president de l'Acadèmia de les Arts i les Ciències de la Televisió ha dedicat a aquest polític "vocacional, ambiciós, polièdric, audaç fins a la temeritat i amb una gran capacitat d'adequació als nous temps".

Adolfo Suárez: el presidente inesperado de la transición [

/export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/
Manuel Cmpo Vidal / FOTO: UdL

[+] AMPLIAR

http://www.sellorba.com/adolfo-suarez_hisotria-de-una-soledad_manuel-campo-vidal_libro-ONFI521-es.html

], publicat per RBA editores, descobreix un home que exercí el seu càrrec amb una extrema soledat, assetjat per exèrcit, església i patronal, per l'oposició i, fins i tot, pels companys del seu propi partit. La seua "dramàtica" dimissió, apuntà, no va ser una fugida sinó un acte de gran responsabilitat envers Espanya, en el convenciment que aquesta decisió potser podria aturar els més que rumors d'un imminent cop d'Estat.

Manuel Campo Vidal, que durant la seua intervenció va desvetllar un episodi inèdit sobre l'actuació del president el 23-F, va glossar la figura de Suárez també des del punt de vista comunicatiu sobretot per la utilització novedosa que feu del mitjà televisiu en els seus discursos, dels quals se'n van poder visionar alguns fragments. Amb un Saló Víctor Siurana ple de gom a gom, minuts abans, el catedràtic d'Història Contemporània Manel Lladonosa, va fer un rigorós repàs al paper històric que va desenvolupar i representar Suárez, tot destacant-ne "la seua capacitat de negociació i el seu esperit transaccional". En el seu relat també hi van tenir lloc altres protagonistes de la transició espanyola com ara Santiago Carrillo, el testimoni del qual és un dels trenta que recull l'obra de Campo Vidal.

A la taula l'acompanyaven antics membres lleidatans del partit que liderà Suárez (Unió del Centre Democràtic), Manuel de Sárraga i Teresa Areces, així com el

El llibre descobreix un home que exercí el seu càrrec amb una extrema soledat, assetjat per exèrcit, església i patronal, per l'oposició i, fins i tot, pels companys del seu propi partit

rector de la Universitat de Lleida, Roberto Fernández, que va insistir en el fet que la presentació d'ahir no era un acte d'enyorança sinó d'actualitat. El rector, que va tenir paraules d'agraïment per tots els lleidatans i lleidatanes que durant aquells anys van treballar per la democràcia, va advocar pel diàleg polític i no per la confrontació, "si no hi ha concòrdia, no hi ha nació", va dir.

 [Escolta aquest text](#) [javascript:void(0);]

 [javascript:window.print()] [javascript:history.back()] [#]